

Nr 243.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen rörande godkännande av ett avtal mellan Sverige och Tyska riket angående handräckning i beskattningsärenden; given Stockholms slott den 17 maj 1935.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollen över finans- och utrikesdepartementsärenden för den 10 maj 1935 och över finansärenden för denna dag samt med överlämnande av ett den 14 maj 1935 undertecknat avtal mellan Sverige och Tyska riket angående handräckning i beskattningsärenden, med till avtalet hörande slutprotokoll, vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att godkänna berörda avtal och slutprotokoll.

GUSTAF.

Ernst Wigforss.

A v t a l

mellan Konungariket Sverige och Tyska riket angående handräckning i beskattningsärenden.

Konungariket Sverige och Tyska riket hava överenskommit att sluta avtal angående handräckning i beskattningsärenden.

För detta ändamål hava till fullmäktige utsett:

Hans Maj:t Konungen av Sverige:
Sveriges Minister i Berlin

E. af Wirsén,

Tyske Rikskanslern:

Ministerialdirektören i tyska utrikesministeriet

Richard Meyer och

Ministerialdirektören i tyska riksf finansministeriet

Professor Dr. Otto Hedding,

vilka, efter att hava granskat varandras fullmakter och funnit dem i god och behörig form, överenskommit om följande bestämmelser:

I. Avtalets tillämpningsområde.

Artikel I.

(1) Med skatter avses i detta avtal

a) de skatter, å vilka tillämpas avtalet den 25 april 1928 mellan Konungariket Sverige och Tyska riket angående utjämnande av den in- och den utländska beskattningen, särskilt till undvikande av dubbelbeskattning, såvitt angår direkta skatter, samt

b) andra offentliga avgifter, såframt de utgå för de avtalslutande staternas eller de tyska delstaternas räkning eller ock i form av tilläggs-skatter eller bidrag utgå för andra offentligrättsliga juridiska personers räkning efter samma grunder som de under a) och b) omförmälda skatter

V e r t r a g

zwischen dem Deutschen Reich und dem Königreich Schweden über Amts- und Rechtshilfe in Steuer-sachen.

Das Deutsche Reich und das Königreich Schweden sind übereingekommen, einen Vertrag über Amts- und Rechtshilfe in Steuersachen abzuschliessen.

Zu diesem Zwecke haben zu Bevollmächtigten ernannt:

der Deutsche Reichskanzler:

den Ministerialdirektor im Auswärtigen Amt,

Richard Meyer, und

den Ministerialdirektor im Reichsfinanzministerium,

Professor Dr. Otto Hedding,

Seine Majestät der König von Schweden:

den Schwedischen Gesandten in Berlin,

E. af Wirsén,

die, nachdem sie ihre Vollmachten geprüft und in guter und gehöriger Form befunden haben, über folgende Bestimmungen übereingekommen sind:

I. Anwendungsgebiet des Vertrages.

Artikel I.

(1) Als Steuern im Sinne dieses Vertrages gelten

a) die Steuern, auf welche das Abkommen zwischen dem Deutschen Reich und dem Königreich Schweden zur Ausgleichung der in- und ausländischen Besteuerung insbesondere zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der direkten Steuern vom 25. April 1928 Anwendung findet,

b) andere öffentliche Abgaben, soweit sie für Rechnung der vertragschliessenden Staaten oder der deutschen Länder oder in der Form von einheitlich mit den unter a) und b) erwähnten Steuern und Abgaben zu erhebenden Zuschlägen oder Beiträgen für Rechnung anderer juristischen Per-

och avgifter, ävensom alla värdestegringsskatter.

(2) Uteslutna äro likväl tullar och avgifter å förbrukning; omsättnings- och lyxskatter anses, såvitt detta avtals tillämpningsområde angår, icke såsom avgifter å förbrukning.

II. Förfarandet vid handräckning i beskattningsärenden.

Artikel II.

Båda staterna förplikta sig att ömsesidigt lämna varandra handräckning i alla beskattningsärenden såväl vid utredning rörande och fastställande av skatter och säkerheter som ock i fullföljdsförfarandet och vid indrivning av skatt.

Artikel III.

(1) Vid behandling i beskattningsärenden av framställningar rörande handräckning, däri inbegripes delgivning av handlingar, sker skriftväxlingen direkt mellan myndigheterna i de båda staterna.

(2) Behöriga att direkt översända och emottaga framställningar rörande delgivning och annan handräckning äro för Sveriges del länsstyrelserna och för Tyska rikets del de högre myndigheter, som handhava riksförvaltningen (die Landesfinanzämter).

(3) Har den myndighet, till vilken framställning gjorts, icke lokal behörighet, åligger det densamma att å ämbetets vägnar befordra handlingen till behörig myndighet och ofördröjligen härom underrätta den myndighet, från vilken framställningen utgått.

Artikel IV.

Den handling, vari framställning angående handräckning göres, skall, såfram icke annat överenskommes, vara avfattad på det officiella språket i den stat, till vilken framställningen göres, eller vara åtföljd av en översättning till detta språk. I handlingen skola angivas den myndighet, från

sonen des öffentlichen Rechts erhoben werden, sowie alle Steuern auf den Wertzuwachs.

(2) Ausgeschlossen sind jedoch Zölle und Verbrauchsabgaben; die Umsatz- und Luxussteuern gelten für den Anwendungsbereich dieses Vertrages nicht als Verbrauchsabgaben.

II. Verfahren der Amts- und Rechtshilfe in Steuersachen.

Artikel II.

Beide Staaten verpflichten sich, in allen Steuersachen sowohl bei der Ermittlung und Festsetzung von Steuern und Sicherheiten als auch im Rechtsmittelverfahren und in der Beitreibung sich gegenseitig Amts- und Rechtshilfe zu leisten.

Artikel III.

(1) In Steuersachen erfolgt die Erledigung von Amts- und Rechtshilfeersuchen mit Einschluss der Zustellung von Schriftstücken in unmittelbarem Geschäftsverkehr der Behörden der beiden Staaten.

(2) Für unmittelbare Übermittlung von Zustellungs- und sonstigen Amts- und Rechtshilfeersuchen sowie für ihre Entgegennahme sind auf seiten des Deutschen Reichs die Landesfinanzämter, auf seiten des Königreichs Schweden die Vorstände der Provinzbehörden (Länsstyrelserna) zuständig.

(3) Ist die ersuchte Behörde örtlich unzuständig, so hat sie das Ersuchen an die zuständige Behörde von Amts wegen abzugeben und die ersuchende Behörde hiervon unverzüglich zu benachrichtigen.

Artikel IV.

Das Ersuchungsschreiben muss in der Amtssprache des ersuchten Staates abgefasst oder von einer Übersetzung in dieser Sprache begleitet sein, sofern nichts anderes vereinbart werden sollte. In dem Ersuchungsschreiben sind die ersuchende Behörde, der Name und Beruf (Stand) der Beteiligten sowie,

vilken framställningen utgått, namn och yrke (ställning) för dem saken gäller ävensom, därest fråga är om delgivning av handling, mottagarens adress och handlingens beskaffenhet.

Artikel V.

(1) Delgivning skall ombesörjas av vederbörande myndighet i den stat, hos vilken åtgärden begärts. Denna myndighet kan utom i de fall, som avses i punkt (2), inskränka sig till att verkställa delgivningen genom handlingens överlämnande till mottagaren, såvitt denne är villig mottaga densamma.

(2) På önskan av den stat, från vilken framställningen utgått, skall, såframt handlingen är avfattad på det officiella språket i den stat, hos vilken framställningen gjorts, eller åtföljes av översättning till detta språk, handlingen delgivas i den form, som för verkställande av liknande delgivning är föreskriven i lagstiftningen i den stat, hos vilken delgivning begärts.

Artikel VI.

Delgivningen skall styrkas genom antingen ett daterat och legaliserat mottagningsbevis, utfärdat av mottagaren, eller ett intyg av myndigheten i den stat, hos vilken framställningen blivit gjord, av vilket intyg framgår, att delgivning ägt rum, samt formen och tiden för delgivningen.

Artikel VII.

(1) Den myndighet, till vilken framställning om handräckning riktas, är skyldig att efterkomma densamma och därvid använda samma tvångsmedel som vid behandling av en motsvarande begäran från myndighet i den stat, hos vilken framställningen göres. Även formen för behandlingen rättar sig efter lagstiftningen i den stat, till vilken framställningen riktats; dock skall på begäran av den myndighet, som gjort framställningen, viss form

im Falle der Zustellung, die Adresse des Empfängers und die Art des zuzustellenden Schriftstücks anzugeben.

Artikel V.

(1) Für die Zustellung hat die zuständige Behörde des ersuchten Staates Sorge zu tragen. Diese Behörde kann sich, abgesehen von den im Abs. (2) vorgesehenen Fällen, darauf beschränken, die Zustellung durch Übergabe des Schriftstückes an den Empfänger zu bewirken, sofern er zur Annahme bereit ist.

(2) Auf Wunsch des ersuchenden Staates ist das zuzustellende Schriftstück in der durch die innere Gesetzgebung des ersuchten Staates für die Bewirkung gleichartiger Zustellungen vorgeschriebenen Form zuzustellen, sofern es in der Amtssprache des ersuchten Staates abgefasst oder von einer Übersetzung in dieser Sprache begleitet ist.

Artikel VI.

Die Zustellung wird entweder durch ein mit Datum versehenes und beglaubigtes Empfangsbekanntnis des Empfängers oder durch ein Zeugnis der Behörde des ersuchten Staates, aus dem sich die Tatsache, die Form und die Zeit der Zustellung ergeben, nachgewiesen.

Artikel VII.

(1) Die Behörde, an die das Amts- oder Rechtshilfeersuchen gerichtet wird, ist verpflichtet, ihm zu entsprechen und dabei dieselben Zwangsmittel anzuwenden wie bei der Erledigung eines entsprechenden Ersuchens der Behörde des ersuchten Staates. Auch die Formen der Erledigung richten sich nach den Gesetzen des ersuchten Staates; doch ist auf Antrag der ersuchenden Behörde nach einer besonderen Form zu verfahren, sofern

iakttagas, såframt denna icke strider mot lagstiftningen i den stat, hos vilken framställningen skett.

(2) Användande av tvångsmedel, som är tillåtet inom den stat, hos vilken framställningen gjorts, är uteslutet, såvitt icke den stat, från vilken framställningen utgått, beträffande en motsvarande framställning kan använda ett likartat tvångsmedel.

(3) Den myndighet, som gjort framställningen, skall på begäran under rättas om tid och plats för förrättning, som företages i anledning av framställningen. Parterna äro berättigade att låta representera sig eller att vara närvarande vid förrättningen i enlighet med de allmänna bestämmelserna i den stat, till vilken framställningen skett.

Artikel VIII.

För behandling av framställningar om handräckning, däri inbegripes delgivning av handlingar, må icke upp bäras några avgifter eller ersättningar för kostnader. Undantagna äro, såframt ej annat överenskommes, ersättningar till dem, som meddelat upplysningar, eller till sakkunniga, ersättningar för kostnader, som föranletts genom förrättningsmäns medverkan uti de i artikel V punkt (2) angivna fall eller genom användande av viss form enligt artikel VII punkt (1), ävensom ersättning för kostnader, uppkomna genom rätttegån gar, som föranledas av handräckningens verkställande och som handläggas vid de allmänna domstolarna.

Artikel IX.

Bestämmelserna i detta avtal äga ej tillämpning å handräckning vid in drivningsförfarande i den mån i artiklarna X och XI annorlunda är föreskrivet.

Artikel X.

(1) Exigibla beslut i beskattnings ärenden med undantag av beslut om kvarstad och liknande tvångsmedel skola efter framställning från den hög-

diese der Gesetzgebung des ersuchten Staates nicht zuwiderläuft.

(2) Die Anwendung eines im Gebiete des ersuchten Staates zulässigen Zwangsmittels ist ausgeschlossen, soweit der ersuchende Staat im Falle eines entsprechenden Ersuchens nicht in der Lage wäre, ein gleichartiges Zwangsmittel anzuwenden.

(3) Die ersuchende Behörde ist auf ihr Verlangen von der Zeit und dem Orte der auf das Ersuchen vorzunehmenden Handlung zu benachrichtigen. Die Beteiligten sind berechtigt, sich bei der Handlung nach den allgemeinen, in dem ersuchten Staate massgebenden Vorschriften vertreten zu lassen oder ihr beizuwohnen.

Artikel VIII.

Für die Erledigung von Amts- und Rechtshilfeersuchen mit Einschluss der Zustellung von Schriftstücken dürfen keinerlei Gebühren oder Auslagen erhoben werden; ausgenommen sind vorbehaltlich anderweitiger Übereinkunft die an Auskunftspersonen oder Sachverständige gezahlten Entschädigungen, die Auslagen, die durch die Mitwirkung eines Vollziehungsorgans in den Fällen des Artikel V Abs. (2) oder durch die Anwendung einer besonderen Form gemäss Artikel VII Abs. (1) entstanden sind, sowie die Kosten von Rechtsstreitigkeiten, die zur Durchführung der Amts- und Rechtshilfeersuchen vor den ordentlichen Gerichten geführt werden.

Artikel IX.

Auf die Rechtshilfe im Beitreibungsverfahren finden die Bestimmungen dieses Vertrages insoweit keine Anwendung, als in den Artikeln X und XI etwas Abweichendes angeordnet ist.

Artikel X.

(1) Vollstreckbare Verfügungen (Entscheidungen, Beschlüsse, Anordnungen) in Steuersachen mit Ausnahme von Arrestanordnungen sind

sta finansmyndigheten inom den ena staten till motsvarande myndighet i den andra staten utan särskild kostnad erkännas såsom gällande i den senare staten och där verkställas. Dylikt erkännande skall meddelas uttryckligen.

(2) De i punkt (1) angivna beslutna skola utan parternas särskilda hörande verkställas i enlighet med lagstiftningen i den stat, inom vilken verkställigheten skall äga rum.

(3) Vid framställningen om verkställighet skall fogas förklaring av vederbörande myndighet i den stat, från vars sida framställningen skett, att beslutet är exigibelt; denna myndighets behörighet skall bestyrkas av den högsta finansmyndigheten i nämnda stat.

(4) Såframt ej annat överenskommes skall den handling, på grund varav verkställighet skall ske, till den del den innefattar själva beslutet vara åtföljd av översättning, avfattad å det officiella språket i den stat, till vilken framställningen gjorts.

(5) Förklaring och bestyrkande, varom i punkt (3) förmåles, skola vara åtföljda av översättning till det officiella språket i den stat, till vilken framställningen skett.

Artikel XI.

Framställning om visst slag av verkställighet skall i möjligaste mån efterkommas, såframt nämnda slag av verkställighet är tillåtet i beskattningsärenden enligt lagstiftningen både i den stat, som gjort framställningen, och i den stat, till vilken framställningen riktats; i övrigt regleras sättet för verkställigheten och förfarandet därvid, på sätt i artikel X punkt (2) stadgas, i enlighet med lagstiftningen i den stat, till vilken framställningen skett.

Artikel XII.

(1) Handräckning medges blott såvitt avser skatteanspråk mot skattskyldiga, som tillhöra allenast den stat, från vilken framställningen gjorts; mot andra skattskyldiga med-

auf Antrag, der von der obersten Finanzverwaltungsbehörde des einen Staates an die gleiche Behörde des anderen Staates zu richten ist, kostenfrei anzuerkennen und zu vollstrecken. Die Anerkennung muss ausdrücklich ausgesprochen werden.

(2) Die im Abs. (1) bezeichneten Verfügungen werden ohne Anhörung der Parteien gemäss der Gesetzgebung des Staates vollstreckt, in dem die Vollstreckung betrieben wird.

(3) Dem Ersuchen um Vollstreckung ist eine Erklärung der zuständigen Behörde des ersuchenden Staates beizufügen, dass die Verfügung vollstreckbar ist; die Zuständigkeit dieser Behörde ist durch die oberste Finanzverwaltungsbehörde des ersuchenden Staates zu bescheinigen.

(4) Der entscheidende Spruch der Verfügung muss vorbehaltlich anderweitiger Übereinkunft von einer Übersetzung begleitet sein, die in der Amtssprache des ersuchten Staates abgefasst ist.

(5) Die Erklärung und die Bescheinigung gemäss Abs. (3) müssen von einer Übersetzung in der Amtssprache des ersuchten Staates begleitet sein.

Artikel XI.

Dem Ersuchen um eine bestimmte Art der Vollstreckung soll möglichst entsprochen werden, soweit diese Art der Vollstreckung nach dem Rechte des ersuchenden und des ersuchten Staates in Steuersachen zulässig ist; im übrigen richten sich die Art und Durchführung der Vollstreckung gemäss Artikel X Abs. (2) nach dem Rechte des ersuchten Staates.

Artikel XII.

(1) Die Amts- und Rechtshilfe wird zur Durchführung von Steueransprüchen nur gegen Steuerpflichtige gewährt, die nur die Staatsangehörigkeit des ersuchenden Staates besitzen,

gives dock handräckning, om skattefordringarna förfallit till betalning vid en tidpunkt, då de skattskyldiga tillhörde allenast nämnda stat. Därest fråga är om delgivning eller om infordrande av upplysningar angående förhållanden, vilka äro kända för den myndighet, till vilken framställningen skett, medgives handräckning utan avseende å vilken stat de skattskyldiga tillhöra.

(2) Framställning om handräckning kan avböjas, om den stat, hos vilken handräckningen begärts, anser densamma ägnad att äventyra dess höghetsrättigheter eller säkerhet.

(3) Framställning om infordrande av sådana upplysningar, uppgifter eller utlåtanden, som författningsenligt må meddelas i den stat, till vilken framställningen riktats, från personer, som icke såsom skattskyldiga hava i saken del, kan avböjas, därest den stat, som gjort framställningen, enligt sin egen lagstiftning icke kan infordra motsvarande upplysningar, uppgifter eller utlåtanden. Detsamma gäller framställning, som avser meddelanden om faktiska eller rättsliga förhållanden, såframt kännedomen om dessa förhållanden endast kan vinnas på grund av sådana åligganden att avgiva upplysningar, uppgifter eller utlåtanden, som icke gälla inom den stat, från vilken framställningen skett, ävensom framställningar av alla slag, därest de ej kunna efterkommas utan kränkning av affärs-, drifts- eller yrkeshemlighet.

Artikel XIII.

(1) Efterkommes framställningen helt eller delvis, skall den myndighet, som gjort framställningen, ofördröjligen underrättas om utgången av ärendet.

(2) Försåvitt framställningen icke efterkommes, skall den myndighet, som gjort framställningen, ofördröjligen underrättas därom, och skola därvid

gegen andere Steuerpflichtige jedoch dann, wenn die Steueransprüche in einem Zeitpunkt fällig geworden sind, zu dem die Steuerpflichtigen nur die Staatsangehörigkeit des ersuchenden Staates besaßen. Werden Zustellungen oder Auskünfte über Umstände begehrt, die der ersuchten Behörde bekannt sind, so wird die Amts- und Rechtshilfe gewährt ohne Rücksicht auf die Staatsangehörigkeit der Personen, gegen welche die Steueransprüche durchgeführt werden sollen.

(2) Die Amts- und Rechtshilfe kann abgelehnt werden, wenn der Staat, der um die Hilfeleistung ersucht ist, sie für geeignet hält, seine Hoheitsrechte oder seine Sicherheit zu gefährden.

(3) Ersuchen, auf Grund deren im Gebiete des ersuchten Staates zulässige Auskünfte, Anzeigen oder Gutachten von Personen, die nicht als Steuerpflichtige beteiligt sind, eingezogen werden sollen, können abgelehnt werden, soweit der ersuchende Staat nach seiner eigenen Gesetzgebung nicht in der Lage ist, entsprechende Auskünfte, Anzeigen oder Gutachten zu verlangen. Das Gleiche gilt für Ersuchen, die auf Mitteilung tatsächlicher Verhältnisse oder rechtlicher Beziehungen gerichtet sind, sofern die Kenntnis dieser Verhältnisse oder Beziehungen nur auf Grund von Auskunfts-, Anzeige- oder Gutachterpflichten gewonnen ist, die in dem Gebiete des ersuchenden Staates nicht bestehen, sowie für Ersuchen aller Art, soweit ihnen nur unter Verletzung eines Geschäfts-, Betriebs- oder Gewerbegeheimnisses genügt werden könnte.

Artikel XIII.

(1) Wird dem Ersuchen ganz oder teilweise entsprochen, so ist die ersuchende Behörde über die Art der Erledigung unverzüglich zu unterrichten.

(2) Soweit dem Ersuchen nicht entsprochen wird, ist die ersuchende Behörde hiervon unter Angabe der Gründe und der sonst bekannt ge-

angivas skälen för beslutet och de eljest framkomna omständigheter, som äro av betydelse för ärendets vidare behandling.

Artikel XIV.

A förfrågningar, upplysningar, uppgifter och utlåtanden ävensom andra meddelanden i handräkningsväg tillämpas i envar av de båda staterna där gällande författningsbestämmelser rörande tystnadsplikt och handlingars hemlighållande.

III. Legalisering av urkunder.

Artikel XV.

(1) Av beskattningsdomstol i den ena staten upprättade, utfärdade eller bestyrkta urkunder behöva, därest de äro försedda med domstolens sigill eller stämpel, ej någon legalisering för att användas i beskattningsärenden inom den andra statens område.

(2) Till omförmälda urkunder höra även av tjänsteman hos domstolen underskrivna urkunder, såframt sådan underskrift är tillräcklig enligt lagstiftningen i den stat, domstolen tillhör.

Artikel XVI.

(1) Urkunder, vilka i en av de båda staterna upprättats, utfärdats eller bestyrkts av högre förvaltningsmyndighet, som handlägger beskattningsärenden, och försetts med myndighetens sigill eller stämpel, behöva ej någon legalisering för att användas i beskattningsärenden inom den andra statens område.

(2) De båda staterna skola angiva de ifrågakommande myndigheterna i en förteckning, som när som helst kan i samförstånd mellan staterna i administrativ ordning ändras eller fullständigas.

IV. Slutbestämmelser.

Artikel XVII.

De högsta finansmyndigheterna i de båda staterna kunna träffa ytter-

wordenen Umstände, die für die Weiterführung der Sache von Bedeutung sind, unverzüglich zu benachrichtigen.

Artikel XIV.

Auf die Anfragen, Auskünfte, Anzeigen und Gutachten sowie auf sonstige Mitteilungen im Wege der Amts- und Rechtshilfe finden in jedem der beiden Staaten die gesetzlichen Vorschriften dieses Staates über die Amtsverschwiegenheit und Geheimhaltung Anwendung.

III. Beglaubigung von Urkunden.

Artikel XV.

(1) Die von Finanzgerichten des einen Staates aufgenommenen, ausgestellten oder beglaubigten Urkunden bedürfen, wenn sie mit dem Siegel oder Stempel des Gerichts versehen sind, zum Gebrauch im Gebiete des anderen Staates in Steuersachen keiner Beglaubigung (Legalisation).

(2) Zu den bezeichneten Urkunden gehören auch die von dem Gerichtsschreiber unterschriebenen Urkunden, sofern diese Unterschrift nach den Gesetzen des Staates genügt, dem das Gericht angehört.

Artikel XVI.

(1) Urkunden, die von der obersten oder einer höheren Finanzverwaltungsbehörde des einen der beiden Staaten aufgenommen, ausgestellt oder beglaubigt und mit dem Siegel oder Stempel der Behörde versehen sind, bedürfen zum Gebrauch im Gebiete des anderen Staates in Steuersachen keiner Beglaubigung (Legalisation).

(2) Die beiden Staaten werden die in Betracht kommenden Behörden in einem Verzeichnis bekanntgeben, das im beiderseitigen Einverständnis jederzeit auf dem Verwaltungswege geändert oder ergänzt werden kann.

IV. Schlussbestimmungen.

Artikel XVII.

Die obersten Finanzverwaltungsbehörden der beiden Staaten können wei-

ligare överenskommelser i enlighet med detta avtals syftemål. De kunna särskilt förena sig om bestämmelser angående behandling av andra penningprestationer på beskattningsområdet, angående redovisning av indrivna belopp och om fastställande av genomsnittskurs för omräkning av belopp, beträffande vilka verkställighet skall ske.

Artikel XVIII.

Detta avtal, som är avfattat i dubbla original exemplar på svenska och tyska språken, skall ratificeras, för Sveriges del av Hans Maj:ts Konungen av Sverige med riksdagens samtycke. Ratifikationshandlingarna skola snarast möjligt utväxlas i Stockholm. Avtalet träder i kraft med utväxling av ratifikationshandlingarna och förbliver gällande, så länge detsamma icke uppsäges av någon av de avtalslutande staterna. Uppsägning skall äga rum minst fyra månader före ett kalenderårs utgång. Sker uppsägningen i rätt tid, upphör avtalet att gälla med kalenderårets utgång. Har uppsägningstiden ej iakttagits, upphör avtalet att gälla med utgången av nästföljande kalenderår.

Till bekräftelse härå hava de båda staternas fullmäktige undertecknat avtalet.

Berlin den 14 maj 1935.

E. AF WIRSÉN.

R. MEYER.

OTTO HEDDING.

tere Vereinbarungen im Sinne dieses Vertrages treffen. Sie können insbesondere Bestimmungen über die Behandlung von Geldleistungen anderer Art auf steuerlichem Gebiete, über die Abführung von Vollstreckungserlösen und die Festsetzung eines Durchschnittskurses für die Umrechnung der Beträge vereinbaren, wegen deren eine Vollstreckung zu erfolgen hat.

Artikel XVIII.

Dieser Vertrag, ausgefertigt in doppelter Urschrift in deutscher und schwedischer Sprache, soll ratifiziert werden und zwar schwedischerseits von Seiner Majestät dem König von Schweden mit Zustimmung des Reichstags. Die Ratifikationsurkunden sollen baldmöglichst in Stockholm ausgetauscht werden. Der Vertrag tritt mit dem Austausch der Ratifikationsurkunden in Kraft und bleibt so lange in Geltung, als er nicht von einem der vertragschliessenden Staaten gekündigt wird. Die Kündigung muss mindestens vier Monate vor Ablauf eines Kalenderjahres bewirkt werden. Im Falle rechtzeitiger Kündigung verliert der Vertrag mit dem Ablauf dieses Kalenderjahres die Wirksamkeit. Ist die Kündigungsfrist nicht eingehalten, so verliert der Vertrag mit dem Ablauf des nächsten Kalenderjahres die Wirksamkeit.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten beider Staaten diesen Vertrag unterfertigt.

Berlin, den 14. Mai 1935.

R. MEYER.

OTTO HEDDING.

E. AF WIRSÉN.

Slutprotokoll.

Vid undertecknande av det denna dag mellan Konungariket Sverige och Tyska riket slutna avtalet angående handräckning i beskattningsärenden hava undertecknade fullmäktige avgivit följande likalydande förklaringar, som skola utgöra en integrerande del av själva avtalet.

1. De avtalslutande staterna skola, för att underlätta prövningen av den materiella ömsesidigheten vid handräcknings beviljande, utbyta förteckningar över de beskattningsmyndigheterna tillkommande befogenheter, beträffande vilka överensstämmelse i rättsgrundsatserna i svensk och tysk rätt, såvitt framställning om handräckning angår, får antagas föreligga. Förteckningarna skola särskilt meddela kännedom om:

a) de upplysningar, uppgifter, utlåtanden och bevismedel, som kunna avfordras skattskyldiga eller andra, samt

b) de tvångsmedel, säkerhets- och verkställighetsåtgärder, som äro tillåtna mot skattskyldiga eller andra.

Så länge eller i den mån förteckningar icke utbytts och från båda sidor godkänts eller såvitt framställning angår åtgärder, som icke förutsetts i förteckningarna, beviljas handräckning, såframt ömsesidighet kan antagas föreligga och verkställandet icke strider mot rätten i den stat, till vilken framställningen riktats, samt innet särskilt skäl till avböjande av framställningen föreligger enligt detta avtals föreskrifter. Ömsesidighet i detta hänseende anses föreligga, då vid viss framställning om handräckning fogas ett av högre förvaltningsmyndighet för beskattningsärenden i den stat, som gjort framställningen, avgivet intyg, däri officiellt fastslås, att en motsvarande framställning skulle bifallas enligt den statens lagstiftning. Intyget skall, såframt ej annat överenskommes, vara avfattat å det offi-

Schlussprotokoll.

Bei der Unterzeichnung des am heutigen Tage zwischen dem Deutschen Reich und dem Königreich Schweden abgeschlossenen Vertrages über Amt- und Rechtshilfe in Steuersachen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten folgende übereinstimmende Erklärungen abgegeben, die einen integrierenden Teil des Vertrages selbst bilden sollen:

1. Die vertragschliessenden Staaten werden, um die Prüfung der materiellen Gegenseitigkeit für die Gewährung der Rechtshilfe zu erleichtern, Aufstellungen über die Befugnisse der Finanzbehörden austauschen, für welche Übereinstimmung in den Rechtsgrundsätzen des deutschen und des schwedischen Rechts bei Amt- und Rechtshilfeersuchen angenommen werden darf. Die Aufstellungen sollen insbesondere Aufschluss geben:

a) über die Auskünfte, Anzeigen, Gutachten und Beweismittel, die von den Steuerpflichtigen oder von dritten Personen verlangt werden können,

b) über die Zwangsmittel, Sicherungs- und Vollstreckungsmassnahmen, die gegenüber den Steuerpflichtigen oder dritten Personen zulässig sind.

Solange oder soweit die Aufstellungen nicht ausgetauscht und von beiden Seiten anerkannt sind, oder soweit das Ersuchen Massnahmen betrifft, die in den Aufstellungen nicht vorgesehen sind, wird die Amt- und Rechtshilfe gewährt, sofern die Gegenseitigkeit angenommen werden kann, die Durchführung des Ersuchens dem Rechte des ersuchten Staates nicht zuwiderläuft und nicht ein besonderer Grund zur Ablehnung des Ersuchens gemäss den Vorschriften des Vertrages gegeben ist. Die Gegenseitigkeit in diesem Sinne gilt als vorliegend, wenn dem einzelnen Amt- und Rechtshilfeersuchen eine Bescheinigung der höheren Finanzverwaltungsbehörde des ersuchenden Staates beigefügt ist, die amtlich feststellt, dass einem entsprechenden Ersuchen nach dem Rechte des ersuchenden Staates genügt werden

ciella språket i den stat, till vilken framställningen riktats, eller åtföljas av en översättning till detta språk.

2. Såframt ej annat överenskommes, skola de i detta avtal omförmälda översättningarna till riktigheten bestyrkas antingen av den myndighet, som har att översända framställningen, eller av en edsvuren eller av offentlig myndighet utsedd översättare i den stat, från vilken framställningen gjorts, eller i den stat, till vilken framställningen riktats.

3. Översändande av akter kan principiellt icke fordras. För undantag härutinnan erfordras samförstånd mellan båda staternas högsta finansmyndigheter; framställning om översändande av akter bör emellertid göras endast om mycket viktiga intressen för den stat, från vilken framställningen sker, fordra detta. Härigenom göres ej inskränkning i vardera statens befogenhet att vid sina framställningar föga egna akter av betydelse för handräckningens verkställande.

4. Handräckning beviljas icke för indrivning av skatt, såvitt angår arvingar eller andra, som förvärvat egendom på grund av dödsfall, i den mån skatteanspråket överskrider beloppet eller värdet vid tiden för förvärvet av vad som på grund av dödsfallet förvärvats.

5. Har det konstaterats, att indrivningen blir utan resultat, återställes framställningen till den myndighet, som gjort densamma, under bifogande av intyg härom jämte förefintliga bevis.

6. Till de i artikel XVI punkt (1) i avtalet angivna urkunder höra även sådana urkunder, som upprättats, utfärdats eller legaliserats av behörig tjänsteman hos någon av där nämnda myndigheter.

7. Handräckning, varom överenskommits i detta avtal, medgives icke såvitt avser anspråk, vilka hänföra sig till tiden före den 1 januari det år, då detta avtal träder i kraft.

wird; die Bescheinigung muss, vorbehaltlich anderweitiger Übereinkunft, in der Amtssprache des ersuchten Staates abgefasst oder von einer Übersetzung in dieser Sprache begleitet sein.

2. Vorbehaltlich anderweitiger Übereinkunft sind die in diesem Vertrage vorgesehenen Übersetzungen zu beglaubigen, und zwar entweder von der mit der Übermittlung des Ersuchens betrauten Behörde oder von einem beeidigten oder öffentlich ernannten Dolmetscher des ersuchenden oder des ersuchten Staates.

3. Eine Übersendung von Akten kann grundsätzlich nicht gefordert werden. Ausnahmen bedürfen des Einvernehmens der beiden obersten Finanzverwaltungsbehörden; das Ersuchen um Übermittlung von Akten soll indessen nur gestellt werden, wenn dringende Interessen des ersuchenden Staates es erheischen. Unberührt bleibt die Befugnis jedes Staates, seinen Ersuchen eigene Akten beizufügen, die der Durchführung der Ersuchen dienen sollen.

4. Die Amts- und Rechtshilfe wird nicht gewährt zur Beitreibung von Steueransprüchen gegen Erben oder andere Erwerber von Todes wegen, soweit der Anspruch den Betrag oder Wert des von Todes wegen Erworbenen im Zeitpunkte des Erwerbs überschreitet.

5. Steht fest, dass die Beitreibung keinen Erfolg haben wird, so wird das Ersuchen unter Beifügung einer Bescheinigung hierüber nebst den vorhandenen Belegen an die ersuchende Behörde zurückgeleitet.

6. Zu den in Art. XVI Abs. (1) des Vertrages bezeichneten Urkunden gehören auch Urkunden, die von einem zuständigen Beamten der bezeichneten Behörden aufgenommen, ausgestellt oder beglaubigt sind.

7. Die Amts- und Rechtshilfe, welche in diesem Vertrage vereinbart ist, wird nicht zur Durchführung von Ansprüchen gewährt, die sich auf die Zeit vor dem 1. Januar des Jahres be-

8. Tvivelaktiga frågor eller svårigheter, som kunna uppkomma vid avtalets tolkning och tillämpning, skola avgöras i samförstånd mellan de båda staternas högsta finansmyndigheter.

9. Framställning om handräckning, som inkommit till myndighet i den stat, till vilken framställningen riktats, innan avtalet upphört att gälla, skall efterkommas i enlighet med detta avtals bestämmelser, framställning om verkställighet likväl endast i fall, då även erkännandet av det exigibla beslutet meddelats redan innan avtalet upphört att gälla.

Berlin den 14 maj 1935.

E. AF WIRSÉN.

R. MEYER.

OTTO HEDDING.

ziehen, in dem dieser Vertrag in Kraft tritt.

8. Zweifel oder Schwierigkeiten bei der Auslegung und Anwendung dieses Vertrages werden im Einvernehmen zwischen den obersten Finanzverwaltungsbehörden der beiden Staaten geklärt werden.

9. Ersuchen um Amts- und Rechts-hilfe, die noch vor dem Ausserkraft-treten dieses Vertrages bei der Behörde des ersuchten Staates eingegangen sind, sollen gemäss den Bestimmungen dieses Vertrages durchgeführt werden, Ersuchen um Vollstreckung jedoch nur dann, wenn auch die Anerkennung der vollstreckbaren Verfügung bereits vor dem Ausserkrafttreten dieses Vertrages ausgesprochen ist.

Berlin, den 14. Mai 1935.

R. MEYER.

OTTO HEDDING.

E. AF WIRSÉN.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:ts
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 10 maj
1935.*

N ä r v a r a n d e:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden
UNDÉN, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, VENNERSTRÖM, LEO,
ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anför efter gemensam
beredning med ministern för utrikes ärendena:

Såsom jag omnämnt vid anmälan för Kungl. Maj:ts den 5 april 1935 av
förslag om lagar angående uttagande i vissa fall av ogulden utländsk ut-
skyld eller allmän avgift och om införsel i avlöning, pension eller livränta för
uttagande av oguldna utländska utskylders eller allmänna avgifter hava strä-
vandena å den internationella skatterättens område i främsta rummet inrik-
tat sig på åstadkommande av överenskommelser för undvikande av dubbel-
beskattning. Vid utformandet av de avtal, som för sådant ändamål ingåtts
mellan olika stater, har regelmässigt avsetts, att å ena sidan samma be-
skattningsföremål ej skulle beläggas med skatt av visst slag i mera än en
av de avtalslutande staterna, men att å andra sidan icke någon tillgång
av betydenhet skulle lämnas obeskattad i andra fall än där skattefrihet enligt
vederbörande länders inre lagstiftning ansåges påkallad. I nära samband här-
med framstår intresset av att förhindra skatteflykt. Rätteligen påförd skatt
undandrages ofta det allmänna på det sätt, att vid flyttning från ett land till
ett annat i det förra landet påförd skatt ej erlägges och egendom ej kvarläm-
nas, som kan utmätas för skatten. Det förekommer även, att vid konstant
bosättning i ett land kapitaltillgångar överföras till annat land i syfte att des-
sa tillgångar och deras avkastning skola undgå beskattning. Ofta undgå de
även taxering, då det erbjuder svårighet att erhålla uppgifter rörande desam-
ma. Möjligheten av ett rättsligt genomförande av skatteanspråk i dessa och
liknande fall har fördenskull särskilt med hänsyn till den i de flesta länder
alltmera skärpta beskattningen kommit att framstå som ett mycket viktigt
önskemål.

Uttagande tvångsvis i en stat av utskylders, påförda av stat eller kommun i
en annan stat, torde endast undantagsvis vara möjligt. Beslut av ett lands
myndigheter i beskattningsärende lär icke någonstädes vara utan vidare exigi-

belt i ett främmande land. En prövning av utländskt skatteanspråk vid domstol har däremot ägt rum i vissa länder. En sådan prövning måste dock på grund av anspråkets natur medföra stora svårigheter. Lösningen av frågan om s. k. rättshjälp eller handräckning staterna emellan i skatteärenden har, såsom jag jämväl vid anmälan den 5 april 1935 av förut berörda lagförslag framhållit, måst sökas genom avslutande av särskilda överenskommelser mellan stater, vilkas skattesystem äro tillräckligt överensstämmande och som på grund av livliga förbindelser haft behov av ömsesidigt bistånd för genomförande av skatteanspråk. Hithörande frågor hava jämväl varit under behandling av en expertkommitté inom Nationernas förbund, vilken sysslat med dubbelbeskattningsfrågor och spörsmål om skatteflykt och år 1928 avgivit en rapport i ämnet. Därvid hava upprättats modellförslag till avtal mellan två stater, avseende vad angår åtgärder mot skatteflykt dels hjälp med införskaffande av utredning samt delgivning i skatteärenden, dels ock handräckning för uttagande av skatt. Hittills hava särskilda, fullständiga handräckningsavtal upprättats bland annat mellan Tyskland, å ena sidan, samt Tjeckoslovakien, Österrike och Ungern, å andra sidan, ävensom mellan Österrike och Ungern, mellan Polen och Tjeckoslovakien samt mellan Österrike och Tjeckoslovakien. Avtal angående allenast administrativ handräckning (utredning och delgivning) hava ingåtts mellan åtskilliga andra stater. Sverige, som för undvikande av dubbelbeskattning, såvitt angår direkta skatter, avslutat flera avtal, har hittills icke ingått något handräckningsavtal med främmande stat.

I slutprotokollet till det numera upphävda handels- och sjöfartsavtalet den 14 maj 1926 mellan Sverige och Tyska riket förbundo sig de avtalslutande staterna att avsluta överenskommelser angående undvikande av dubbelbeskattning och tillerkännande av rättsskydd och rättshjälp i beskattningsärenden. I anledning härav uppdrog Kungl. Maj:t åt numera kammarrättsrådet juris doktorn C. W. U. Kuylenstierna och kammarrättsrådet O. J. Ekenberg att upptaga förhandlingar i ämnet med tyska vederbörande. Den 25 april 1928 undertecknades det gällande avtalet mellan de båda staterna angående utjämnande av den in- och den utländska beskattningen, särskilt till undvikande av dubbelbeskattning, såvitt angår direkta skatter. I slutprotokollet till sistnämnda avtal förbehöllo sig de avtalslutande staterna att träffa särskild överenskommelse beträffande arvs- och gåvoskatter. Rörande åtgärder i syfte att förekomma dubbelbeskattning beträffande dylika skatter samt beträffande handräckning (rättshjälp) i beskattningsärenden hava förhandlingar med tyska vederbörande därefter upptagits och avslutats sommaren 1934, då enighet uppnåts om preliminära förslag till avtal mellan de båda staterna dels för undvikande av dubbelbeskattning beträffande arvsskatt, dels angående handräckning i beskattningsärenden, båda med tillhörande slutprotokoll. Till det förstnämnda avtalet, som är avsett att undertecknas samtidigt med avtalet om handräckning, torde jag senare i dag få återkomma.

Vid förhandlingarna hava även utarbetats förslag dels till noter avsedda att i samband med handräckningsavtalets undertecknande utväxlas mellan de båda

staternas regeringar, dels till särskilda överenskommelser mellan rikenas högsta finansmyndigheter jämlikt artikel XVII i handräkningsavtalet.

Förslaget till avtal angående handräkning i beskattningsärenden med tillhörande slutprotokoll samt förslagen till notväxling och överenskommelser hava av förhandlingarna överlämnats till regeringarna.

Sedermera hava av de svenska förhandlingarna i anledning av avtalsförslaget utarbetats förslag till tillämpningsförfattningar.

Över förslaget till avtal med slutprotokoll samt notväxling och särskilda överenskommelser ävensom över förslagen till tillämpnings- och följdförfattningar hava efter remiss yttranden avgivits av *kammarrätten*, *riksräkenskapsverket* och *överståthållarämbetet*, varjämte *fullmäktige i riksbanken* yttrat sig angående viss fråga, till vilken jag senare återkommer. De hörda myndigheterna hava funnit det önskvärt, att avtal i sådant syfte som det förevarande kommer till stånd. I vissa detaljer hava erinringar framställts mot avtalsförslagets utformning. Det torde i detta sammanhang böra anmärkas, att redan år 1928 ett preliminärt förslag till handräkningsavtal med Tyskland, i väsentliga delar överensstämmande med nu förevarande avtalsförslag, var utställt till yttrande av *kammarrätten*, *statskontoret*, *riksräkenskapsverket*, *överståthållarämbetet* samt *länsstyrelserna i Malmöhus* och *Göteborgs och Bohus län*, vilka samtliga myndigheter icke hade något att erinra mot de allmänna principerna i det remitterade avtalsförslaget.

I anledning av de nu senast inkomna yttrandena har fortsatt skriftväxling ägt rum mellan de svenska och tyska förhandlingarna. Enighet har därefter uppnåtts om en slutgiltig avfattning av förslag till avtal med slutprotokoll jämte noter och särskilda överenskommelser, vilka tillställts regeringarna för godkännande. De sålunda nu föreliggande förslagen torde få fogas såsom bilagor (A—C)¹ till protokollet i detta ärende.

Redan den 5 april 1935 har jag, såsom jag förut antytt, anmält inom finansdepartementet upprättade förslag till lag angående uttagande i vissa fall av ogulden utländsk utskyld eller allmän avgift och lag om införsel i avlöning, pension eller livränta för uttagande av oguldna utländska utskyld eller allmänna avgifter, vilka lagar utgöra en förutsättning för avtalets genomförande. Förslagen hava därefter underkastats granskning av lagrådet, som enligt protokoll den 10 april 1935 lämnat desamma utan anmärkning. Till frågan om dessa lagförslags framläggande för riksdagen lärer jag få tillfälle att senare taga ställning. Förslagen till övriga tillämpningsförfattningar äro ej avsedda att framläggas för riksdagen. Till dessa förslag torde jag få återkomma, därest det ifrågasatta avtalet kommer till stånd.

Enligt det föreliggande avtalsförslaget (*artiklarna II och X*) skall givas möjlighet för en var av de båda staterna att i den andra staten erhålla handräkning *dels* för vinnande av utredning i beskattningsärenden, såsom införska-

¹ Bilaga A, vilken fränsett ombudens namn i avtalets ingress och underskrifterna är likalydande med vid propositionen fogade avtal och slutprotokoll, har här uteslutits.

fande av deklaration eller annan uppgift till ledning vid egen eller annans beskattning, *dels* för delgivning av handling i beskattningsärende, och *dels* för uttagande av skatter och andra offentliga avgifter. En betydelsefull begränsning i avtalsförslagets räckvidd består däri (*artikel XII punkt 1*), att — frånsett det fall, att fråga är om delgivning eller infordrande av upplysning om förhållanden, som äro kända för den tillfrågade myndigheten — handräckning skall medgivas allenast såvitt avser skatteanspråk mot skattskyldiga, som tillhöra endast den stat, från vilken framställningen gjorts, eller vid tidpunkten för skatteanspråkens förfallande till betalning tillhörde endast denna stat. Denna bestämmelse innebär sålunda, att Sverige icke lämnar handräckning för uttagande här i riket av tyska utskylder mot andra än tyska medborgare eller tyska juridiska personer resp. sådana personer, vilka när utskylderna förföllo till betalning voro tyska medborgare men sedermera förlorat sitt tyska medborgarskap; såsom tysk medborgare anses därvid ej den som jämväl äger medborgarskap i Sverige eller annan stat.

Om innehållet i avtalsförslaget må i övrigt följande anföras:

Artikel I i avtalet och *punkt 1 av de särskilda överenskommelserna* innehålla bestämmelser angående de skatter, beträffande vilka avtalet skall gälla. För Sveriges vidkommande innebär avtalet i korthet, att det blir tillämpligt å bland annat samtliga allmänna utskylder till stat och kommun (sålunda jämväl landstingsskatt och vägskatt m. m.), skogsaccis och skogsvårdsavgift, arvsskatt och skatt för gåva ävensom andra offentliga avgifter till staten, dock icke tullar eller andra avgifter å tillverkning eller förbrukning än omsättnings- och lyxskatter. För Tysklands vidkommande avser avtalet motsvarande tyska skatter och allmänna avgifter. Till skatter räknas jämväl bl. a. avgifter för indrivning av och räntor å utskylder, debetsedelslösen samt viten och ersättning för kostnader i beskattningsärenden.

I fråga om proceduren i handräckningsärenden gäller enligt *artikel III i avtalet*, att skriftväxling skall ske direkt mellan vederbörande myndigheter i de båda staterna. Vid begäran om handräckning för uttagande av skatt skall dock jämlikt *artikel X* framställning göras av den högsta finansmyndigheten inom den ena staten till motsvarande myndighet i den andra staten, för Sveriges del alltså Kungl. Maj:t. Behöriga att direkt översända och emottaga framställning rörande delgivning och utredning skola för Sveriges del vara länsstyrelserna och för Tysklands del vederbörande »Landesfinanzamt».

I *artikel XII punkt 2* stadgas, att framställning om handräckning kan avböjas, om den stat, hos vilken handräckningen begärts, anser denna ägnad att äventyra dess höghetsrättigheter eller säkerhet.

Artiklarna V och *VI* lämna närmare bestämmelser om delgivning av handling i beskattningsärende. Det normala torde bliva, att på grund av särskild begäran delgivning sker i den form, som för verkställande av liknande delgivning är föreskriven i lagstiftningen i den stat, hos vilken delgivning begärts, d. v. s. för Sveriges del den form som är stadgad för delgivning av stämning.

Artiklarna VII och *XII punkt 3 i avtalet*, *punkt 1 av slutprotokollet* samt *punkt 1 i notväxlingen* avse handräckning för utredning i beskattningsärenden.

Av stadgandena framgår, att sådan handräckning kan av det ena landet erhållas i det andra endast under vissa förutsättningar, nämligen *att* motsvarande åtgärd kan på begäran av det egna landets myndigheter där vidtagas i dylikt beskattningsärende, *att* motsvarande åtgärd i det andra landet kan på begäran av det landets myndigheter vidtagas i likartat ärende angående beskattning i det landet, samt *att* åtgärden ej kränker affärs-, drifts- eller yrkeshemlighet. I fråga om användande av vite eller annat tvångsmedel skall liknande överensstämmelse mellan de båda ländernas lagstiftning vara för handen. Formen för handräckning skall i allmänhet rätta sig efter lagstiftningen i den stat, till vilken framställning riktats; dock kan på begäran viss annan form användas, såvitt den ej strider mot nämnda lagstiftning. Den materiella ömsesidighet mellan de båda staternas lagstiftning, som enligt vad nyss sagts skall vara en förutsättning för handräcknings beviljande, har i notväxlingen ansetts konstaterad i vissa angivna fall, bland annat i fråga om löneuppgifter och uppgifter om aktieutdelningar.

Artiklarna X och XI innehålla bestämmelser om handräckning för indrivning av utskylder och andra allmänna avgifter. Exigibla beslut i beskattningsärenden med undantag av beslut om kvarstad och liknande tvångsmedel skola efter framställning från den ena staten erkännas såsom gällande i den andra staten och där verkställas i enlighet med lagstiftningen i sistnämnda stat. För Sveriges vidkommande blir det, som förut nämnts, Kungl. Maj:t, som får meddela dylikt beslut, innebärande ett slags administrativt exeqvatur. Behörig myndighet i det land, som sökt handräckningen, skall intyga, att det beslut, som ansökningen avser, är där exigibelt. Bifalles ansökningen, stå i den andra staten samtliga de utsökningsmöjligheter till buds som finnas beträffande det egna landets skatter, såsom utmätning i lös och fast egendom, införsel i lön samt konkurs. För den skattskyldiges försättande i konkurs eller anhängiggörande av talan vid de allmänna domstolarna (t. ex. rättegång, föranledd av utsökningsförfarande) kräves dock enligt *punkt 4 i notväxlingen* uttrycklig begäran av den sökande myndigheten. Att den skattskyldige vid indrivningen får vidkännas indrivningsavgift till exekutionsmyndigheten enligt samma grunder som beträffande inhemska utskylder ligger i sakens natur.

Enligt *punkt 2 av de särskilda överenskommelserna* godkännas under vissa förutsättningar restlängdsutdrag såsom grund för framställning om verkställighet.

Punkt 4 av slutprotokollet avser att förhindra, att av arvinge efter avgiftspliktig, som avlidit, uttages mera än som motsvarar hans lott i dödsboet. Därest boet är oskiftat, får ej uttagas mera än som motsvarar tillgångarna i boet.

Punkt 2 av notväxlingen vill giva garantier för att genom avtalet icke dubbelbeskattning skall komma att effektueras.

Punkt 3 av notväxlingen uttrycker den i och för sig självklara satsen, att det främmande landets myndigheter icke utom i undantagsfall böra besväras med indrivning av bagatellbelopp. I detta sammanhang torde böra erinras därom, att framställning om indrivning av utskylder i den främmande staten

naturligen icke bör ske förrän det fastslagits, att utskylden icke kan uttagas i det egna landet.

Enligt *punkt 5 av notväxlingen* ansvarar envar av de båda staterna gentemot den andra staten för underslev eller vårdslöshet av sina uppbördsorgan vid handhavandet av de indrivna medlen. För utbekommande av dylik ersättning i Sverige behöver tysk myndighet givetvis ej iakttaga föreskrifterna i lagen den 10 juli 1899 om ersättning av allmänna medel i vissa fall för skada, som förorsakats av ämbets- eller tjänstemän med flera.

Punkt 3 i de särskilda överenskommelserna lämnar närmare bestämmelser rörande det myntslag, som indrivningen skall avse, samt sättet för överföring av indrivna medel till det land, som begärt handräckningen. Indrivningen skall alltid fullgöras i det myntslag, som gäller i den stat, hos vilken framställning om handräckning göres. Det belopp, som ansökningen avser, omräknas för den skull enligt sista kurs av den högsta finansmyndigheten i sistnämnda stat. Det på detta sätt uträknade beloppet indrives, varefter detsamma — med avdrag för eventuella kostnader — genom förmedling av riksbankerna i de båda länderna överföres till det land, som begärt handräckningen, och i sistnämnda lands myntslag utbetalas till vederbörande myndighet.

Angående de kursvinster och kursförluster, vilka kunna uppkomma genom ifrågavarande anordning, anfördes av de svenska förhandlarna i en promemoria, som var fogad vid de handlingar, som remitterades till olika myndigheter:

»Det är ofrånkomligt, att man i ett sådant sammanhang som det förevarande måste räkna med att valutakursen kan undergå ändringar från den dag, som ligger till grund för omräkningen, till den dag då beloppet kommer vederbörande myndighet till handa. Förluster och vinster, som på detta sätt kunna uppstå, komma därvid givetvis att få bäras av, resp. tillgodoräknas den part, för vars räkning indrivningen ägt rum. Vid indrivning i Sverige av tyska utskylder torde följaktligen för Sveriges vidkommande komplikationer i anledning av kursändringar ej uppstå. Sådana kunna däremot uppkomma vid indrivning i Tyskland av svenska utskylder. Det kan nämligen, om ej särskild anordning träffas för att förhindra det, inträffa, att ett annat belopp i svensk valuta kommer vederbörande svenska myndighet tillgodo än det, för vilket indrivning begärts. Man har härvid att utgå från att, om hela det i tyskt mynt uträknade beloppet uttagits av den skattskyldige, denne har fullgjort sin betalningsskyldighet och ej kan komma att svara för underskott på grund av kursförlust, lika litet som han bör kunna tillgodoräkna sig överskott på grund av kursvinst. En sådan eventualitet är givetvis ej förutsedd i de svenska uppbördsförfattningarna, enligt vilka inga anordningar för sådana fall som det ifrågavarande finnas vare sig för att uppdebitera skattevinst eller göra avkortning för skatteförlust. Otivelaktigt är det möjligt att införa sådana anordningar vid tillämpning av handräckningsavtal. Väsentligt enklare synes emellertid vara, att såväl kursvinster som kursförluster i ifrågavarande fall stanna på statsverket och antingen belasta, resp. tillgodoföras visst anslag eller bäras av, resp. tillgodoföras riksbanken. Det senare alternativet synes avgjort enklare, därför att det så att säga ligger inom ramen för riksbankens naturliga verksamhet, medan däremot alternativet att för ändamålet anlita särskilt statsanslag skulle innebära en för den allmänna statliga förvaltningsverksamheten ovanlig anordning, vilken i förhållande till frågans betydelse

skulle förorsaka rätt mycket besvär. Då fråga är om allenast offentliga avgifter och om belopp av ringa storleksordning, vill det synas, som om det för riksbanken skulle vålla ringa olägenhet att påtaga sig denna uppgift, desto mera som ett dylikt åtagande allenast beträffande offentliga avgifter knappast skulle kunna tänkas medföra några betydelsefulla framtida konsekvenser. Det lärer kunna antagas att i tidernas längd vinster och förluster skola ungefär uppväga varandra. En spekulation från de svenska resp. tyska beskattningsmyndigheternas sida i kursförändringar förefaller utesluten.»

I sitt yttrande över promemorian anförde *fullmäktige i riksbanken*:

Beträffande förslaget, att riksbanken skulle bära ifrågavarande kursrisk, ville fullmäktige framhålla, att ett dylikt förfaringssätt rent principiellt måste av riksbanken avvisas. Påståendet, att det kunde sägas ligga inom ramen för riksbankens verksamhet att påtaga sig kursrisker av ifrågavarande art, kunde ej av fullmäktige godtagas. Övertagandet av den kursrisk, varom här vore fråga, torde ligga helt utanför riksbankens verksamhet. Fullmäktige hade alltid intagit den principiella ståndpunkten, att riksbanken ej kunde påtaga sig kursförluster för andra verk och myndigheter.

Då det i förevarande fall torde kunna komma att röra sig om oftast obetydliga belopp, syntes emellertid följande tillvägagångssätt kunna ifrågakomma.

Sedan det indrivna fordringsbeloppet, motsvarande det av den tyska finansmyndigheten fastställda värdet i tyskt mynt, blivit i kronor överfört till riksbanken, tillställde riksbanken vederbörande svenska myndighet det belopp, som svarade mot det ursprungliga fordringsbeloppet i svenskt mynt. Skillnaden mellan det belopp, som riksbanken erhållit, och det belopp, riksbanken sålunda utbetalat, belastades resp. gottskreves ett särskilt för ändamålet öppnat konto i riksbankens böcker. Detta förfaringssätt tillämpades varje gång betalning av ifrågavarande art komme riksbanken tillhanda. Om den å kontot vid kalenderårs utgång bokförda förlusten resp. vinsten ej överstege 1,000 kronor, övertoges densamma av riksbanken. Skulle däremot saldoto å kontot uppgå till ett större belopp, skulle riksbanken hava rätt att av statsverket efter därom gjord framställning utfå ersättning för förlust och hade att till statsverket utbetala överskott. Innan någon utbetalning av överskott skedde till statsverket, borde emellertid riksbanken vara berättigad att med anlitande av dylikt överskott täcka den förlust, som riksbanken tidigare till äventyrs fått vidkännas. Då riksbanken skulle kunna tillskyndas förlust genom en anordning av ifrågavarande slag, förutsatte fullmäktige, att densamma godkändes av riksdagen.

En av fullmäktige, ledamoten av riksdagens första kammare S. Stendahl, ansåg, att då varje inkomst och utgift borde redovisas på rätt konto oavsett beloppets storlek, eventuell kursvinst eller kursförlust icke borde hänföras till riksbankens rörelse utan till statsverket inbetalas resp. av statsverket ersättas.

Kammarrätten framhöll i sitt yttrande, att den i promemorian föreslagna anordningen för utjämnande av kursdifferenser, varigenom dessa skulle stanna å riksbanken, syntes utgöra en enkel och fullt tillfredsställande lösning av denna fråga. Nämda anordning torde avgjort förtjäna företrädet framför de båda andra alternativ till frågans lösning, som ifrågasatts i promemorian.

Överståthållarämbetet har ansett sig kunna biträda den i promemorian föreslagna anordningen, då denna vore enkel och i längden icke torde behöva förorsaka statsverket förlust.

Artikel VIII i avtalet angiver i vilka fall myndighet i den stat, som verkställer handräckningen, skall erhålla ersättning från den andra staten för av handräckningen föranledda kostnader. Av bestämmelserna framgår, att dylik ersättning skall utgå endast i den mån särskilda kostnader utöver de normala förorsakats av handräckningen.

Enligt *artikel XIV* skola de sekretessbestämmelser, som för vartdera landet gälla i motsvarande inhemska beskattningsärenden, tillämpas jämväl vid handräckning enligt avtalet.

Punkt 7 av slutprotokollet giver en begränsning beträffande avtalets tillämpning å äldre skatteanspråk. På grund av ifrågakvarande bestämmelse är retroaktiv verkan av avtalet utesluten.

Artikel XVIII i avtalet och *punkt 9 av slutprotokollet* innehålla bestämmelser om avtalets ratifikation och uppsägning samt tiden för dess tillämpning efter uppsägning.

Såsom jag förut antytt har betydelsen av internationella avtal om handräckning i beskattningsärenden blivit allt större, i den mån tendensen till skatteflykt, särskilt genom kapitalöverflyttningar från ett land till ett annat, ökats. Det torde naturligen vara svårt att påvisa med vilka belopp skatter, som eljest skulle hava undandragits svenska staten och svenska kommuner, skola komma att genom ett handräckningsavtal kunna utkrävas i Tyskland. Med hänsyn till Sveriges förbindelser med Tyskland torde dock den ekonomiska betydelsen av ett dylikt avtal bliva icke oväsentlig. Blotta tillvaron av ett avtal torde i hög grad stimulera till frivilliga inbetalningar av ifrågakvarande utskylder. Rent principiellt torde även ett handräckningsavtal såsom komplement till dubbelbeskattningsavtal böra tillmätas stor betydelse. Då anledning icke synes vara till erinran mot de särskilda bestämmelserna i det föreliggande avtalsförslaget, är jag för min del beredd att tillstyrka avtalets godkännande.

Vad angår frågan om hur lämpligen bör förfaras i anledning av de vid in drivning av svenska utskylder i Tyskland möjligen uppkommande kursdifferenserna, delar jag den i promemorian uttalade uppfattningen, att om hela det i tyskt mynt uträknade beloppet uttagits av den skattskyldige, han därigenom fullgjort sin betalningsskyldighet, vadan eventuell kursförlust icke bör drabba honom, lika litet som en kursvinst skall tillgodoföras honom. Vinster och förluster torde fördenskull böra stanna på statsverket. Av de olika tillvägagångssätt, som kunna komma i fråga, torde, därest riksdagen icke har något att däremot erinra, den av riksbanksfullmäktige ifrågasatta anordningen böra föredragas. Då i förevarande fall vinster och förluster vanligen torde komma att uppväga varandra samt det i varje fall icke lärer bliva tal om några mera betydande belopp, synes det vara föga troligt att den ifrågasatta rätten för riksbanken att efter framställning utfå ersättning för nettoförlust över 1,000 kronor skulle behöva tagas i anspråk. Till frågan om anvisande av medel till sådan ersättning samt till de direkta kostnader, som i anledning av det

ifrågasatta handräkningsförfarandet kunna komma att stanna å statsverket, torde jag få återkomma.

Under erinran, att det torde ankomma på ministern för utrikes ärendena att göra framställning rörande undertecknandet, hemställer därefter föredragande departementschefen, att Kungl. Maj:t måtte för sin del godkänna förenämnda förslag till *avtal mellan Konungariket Sverige och Tyska riket angående handräkning i beskattningsärenden jämte tillhörande slutprotokoll, ministeriella noter*, avsedda att utväxlas i samband med avtalets undertecknande, samt *särskilda överenskommelser* mellan de båda staternas högsta finansmyndigheter.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

Elis Lindahl.

Bilaga B.

Förslag

till

Notväxling.

Med anledning av det denna dag under tecknade avtalet mellan Konungariket Sverige och Tyska riket angående handräckning i beskattningsärenden har jag äran å min regerings vägnar avgiva följande förklaring:

1. Vid framställningar om handräckning i beskattningsärenden skall i följande fall överensstämmelse rörande rättsgrundsatzerna i svensk och tysk rätt antagas föreligga, och skall följaktligen den materiella ömsesidighet, som enligt bestämmelserna i avtalet är en förutsättning för handräcknings beviljande, anses konstaterad:

- a) om upplysning begäres om inkomst eller förmögenhet, som tillkommer viss fysisk eller juridisk person, och upplysningen skall inhämtas av
  - aa) aktiebolag, kommanditbolag på aktier eller tyskt gruvföretag (Berggewerkschaft) angående utdelningar — gratisaktier inbegripna — som belöpa å den skattskyldige tillhöriga aktier, delaktighetsbevis i gruvföretag (Kuxe) eller andelsbevis;
  - bb) försäkringsanstalt rörande beloppen av utbetalda livräntor, utgående med minst 200 kronor för år eller med motsvarande belopp i riksmark;

Entwurf

zu einem

Notenwechsel.

Anlässlich des am heutigen Tage unterzeichneten Vertrages zwischen dem Deutschen Reich und dem Königreich Schweden über Amts- und Rechtshilfe in Steuersachen beehre ich mich, im Auftrage meiner Regierung folgende Erklärung abzugeben:

1. Bei Amts- und Rechtshilfeersuchen in Steuersachen ist in den folgenden Fällen Übereinstimmung in den Rechtsgrundsätzen des deutschen und des schwedischen Rechts anzunehmen und demgemäß die materielle Gegenseitigkeit, die nach den Bestimmungen des Vertrages eine Voraussetzung für die Gewährung der Amts- und Rechtshilfe ist, als gegeben zu betrachten:

- a) wenn Auskunft über Einkommen oder Vermögen einer bestimmten natürlichen oder juristischen Person begehrt wird und die Auskunft eingeholt werden soll
  - aa) von einer Aktiengesellschaft, einer Kommanditgesellschaft auf Aktien oder einer deutschen Berggewerkschaft über Dividenden, Ausbeuten oder sonstige Ausschüttungen, mit Einschluss von Gratisaktien, die auf Aktien, Kuxe oder Anteilscheine des Steuerpflichtigen entfallen;
  - bb) von einem Versicherungsunternehmen über Beträge von ausgezahlten Leibrenten im Jahresbetrage von mindestens 200 Kronen oder dem entsprechenden Reichsmarkbetrage;

cc) arbetsgivare angående hos honom anställda personers löner och andra avlöningsförmåner, däri inbegripna pensioner; samt

cc) von einem Arbeitgeber über Löhne und andere Bezüge eines Angestellten mit Einschluss von Ruhegehältern;

b) om verkställighet av beslut begäres.

b) wenn Vollstreckung begehrt wird.

2. Så länge något avtal mellan de båda staterna till undvikande av dubbelbeskattning beträffande gåvoskatt icke förefinnes, kan indrivning handräckningsvis avböjas i de fall, då dubbelbeskattning, såvitt angår nämnda skatt, äger rum i förhållandet mellan båda staterna. Detsamma gäller eljest i fall, då dubbelbeskattning icke är utesluten jämlikt de mellan de båda staterna gällande dubbelbeskattningsavtalen.

2. Solange ein Abkommen zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der Schenkungssteuern zwischen den beiden Staaten nicht besteht, kann die Beitreibung im Wege der Amts- und Rechtshilfe in Fällen abgelehnt werden, in denen eine Doppelbesteuerung auf diesem Gebiete durch die beiden Staaten gegeben ist. Das gleiche gilt in Fällen, in denen durch die zwischen den beiden Staaten bestehenden Doppelbesteuerungsabkommen eine Doppelbesteuerung nicht ausgeschlossen ist.

3. Framställning om handräckning för verkställighet av beslut bör i regel göras endast om den skattskyldiges samtliga oguldna utskyldsbelopp, för vilka verkställighet begäres, å vardera sidan uppgå till belopp, varom de högsta finansmyndigheterna träffat överenskommelse.

3. Ersuchen um Vollstreckung im Wege der Amts- und Rechtshilfe sollen regelmässig nur gestellt werden, wenn die gesamten Rückstände eines Steuerpflichtigen, wegen deren die Vollstreckung beantragt wird, auf jeder der beiden Seiten die zwischen den obersten Finanzverwaltungsbehörden vereinbarten Beträge erreichen.

4. Till genomförande av skatteanspråk i handräckningsväg skall ansökning om försättande i konkurs icke göras, med mindre den högsta finansmyndigheten i den stat, till vilken ansökningen riktas, efter framställning av motsvarande myndighet i den stat, som gör ansökningen, uttryckligen därtill samtycker. Motsvarande gäller för anhängiggörande av talan vid de allmänna domstolarna.

4. Zur Durchführung von Steueransprüchen im Wege der Amts- und Rechtshilfe wird ein Antrag auf Eröffnung des Konkursverfahrens nicht gestellt, wenn nicht die oberste Finanzverwaltungsbehörde des ersuchten Staates sich auf Antrag der entsprechenden Behörde des ersuchenden Staates ausdrücklich damit einverstanden erklärt. Entsprechendes gilt für die Erhebung einer Klage vor den ordentlichen Gerichten.

5. Det är överenskommet, att den stat, till vilken framställning om handräckning riktats, är gentemot den stat, som gjort framställningen, ansvarig för de penningbelopp, som indrivits av myndigheter eller befattningshavare i förstnämnda stat.

5. Es besteht Einverständnis darüber, dass der ersuchte Staat dem ersuchenden Staat für Geldbeträge verantwortlich ist, welche durch die Behörden oder Beamten des ersuchten Staates beigetrieben worden sind.

- b) huvudskulden jämte grunden för densamma (t. ex. skattetiteln samt, såvitt det erfordras, även den tid, å vilken skatten belöper);
- c) löpande räntor och tilläggsbelopp på grund av dröjsmål, med angivande av
- aa) procentsats,
  - bb) den tid, för vilken procentsatsen skall utgå,
  - cc) huvudskuldens belopp, å vilket räntorna och dröjsmålläggningen beräknas,
  - dd) den tidpunkt, från vilken räntor eller dröjsmålläggning skola beräknas;
- d) övriga tilläggsbelopp (anmänskostnader o. s. v.).
- b) die Hauptschuld unter Angabe des Schuldgrundes (z.B. Angabe der Steuerart, soweit erforderlich auch Angabe des Zeitraums, auf den die Steuer entfällt);
- c) laufende Zinsen und Verzugszuschläge unter Angabe
- aa) des Hundertsatzes,
  - bb) des Zeitraums, für den der Hundertsatz erhoben wird,
  - cc) des Betrags der Hauptschuld, von dem die Zinsen und die Verzugszuschläge zu berechnen sind,
  - dd) des Zeitpunkts, von dem ab Zinsen oder Verzugszuschläge zu berechnen sind;
- d) die übrigen Nebenschulden (Mahngebühren usw.).

Restlängdsutdraget skall undertecknas av vederbörlig tjänsteman med angivande av ort, datum och den myndighet, som utfärdar detsamma, samt förses med sigill eller stämpel.

I övrigt skola de i avtalet intagna bestämmelserna angående exigibla beslut äga motsvarande tillämpning å restlängdsutdraget (förklaring av vederbörande myndighet i den stat, från vars sida framställning om handräckning skett, att de i restlängdsutdragen angivna beloppen kunna indrivivas, samt intyg av den högsta finansmyndigheten i nämnda stat angående förstnämnda myndighets behörighet). Vid restlängdsutdraget skall fogas en översättning på sätt jämlikt artikel X punkt (4) i avtalet gällande beträffande själva beslutet i den handling, på grund varav verkställighet skall ske.

3. Indrivningen fullgöres alltid i den stats myntslag, hos vilken framställning om handräckning göres. För detta ändamål omräknas det belopp, rörande vilket verkställighet sökes, av den högsta finansmyndigheten i sistnämnda stat i dess myntslag. Bestämmande är härvid i Stockholm den sista à-vista-säljkursen i Stockholm, i Berlin den sista säljkursen å Berlins

Der Rückstandsausweis ist mit Angabe des Orts, Datums und der ausstellenden Amtsstelle von einem zuständigen Beamten zu unterzeichnen und mit Siegel oder Stempelabdruck zu versehen.

Im übrigen gelten für den Rückstandsausweis die in dem Vertrag enthaltenen Bestimmungen über die vollstreckbaren Verfügungen entsprechend (Erklärung der zuständigen Behörde des ersuchenden Staates über die Vollstreckbarkeit der im Rückstandsausweis ausgewiesenen Beträge, Bescheinigung der obersten Finanzverwaltungsbehörde des ersuchenden Staates über die Zuständigkeit der vorstehenden Behörde). Dem Rückstandsausweis ist in gleicher Weise eine Übersetzung beizufügen wie dem entscheidenden Spruch der vollstreckbaren Verfügung gemäss Artikel X Abs. (4) des Vertrages.

3. Die Vollstreckung wird stets in der Währung des ersuchten Staates durchgeführt. Zu diesem Zweck wird der zu vollstreckende Betrag von der obersten Finanzverwaltungsbehörde des ersuchten Staates in die eigene Währung umgerechnet. Massgebend ist in Berlin der letzte Briefkurs für Auszahlungen der Berliner Börse, in Stockholm der letzte à-vista-Verkaufs-

börs, innan ansökningen om handräckning inkommit till den högsta finansmyndigheten. Det på detta sätt uträknade beloppet i kronor resp. riksmark blir gällande vid indrivningens verkställande. Det därvid influtna beloppet skall ofördröjligen inbetalas,

av den tyska myndigheten till den svenska myndigheten, i förekommande fall efter avdrag för kostnader (artikel VIII i avtalet), å Sveriges Riksbanks konto hos riksbanken i Berlin i tyskt mynt med angivande av den svenska utbetalningsorten och med anhållan att kostnaderna för översändandet påföras mottagaren;

av den svenska myndigheten till den tyska myndigheten, i förekommande fall efter avdrag för kostnader (artikel VIII i avtalet), å riksbankens i Berlin konto hos riksbanken i Stockholm i svenskt mynt med anhållan, att beloppet översändes till närmare angivet konto för vederbörande finansmyndighet (Finanzamt) och att kostnaderna för översändandet påföras mottagaren.

kurs in Stockholm vor Eingang des Ersuchens bei der obersten Finanzverwaltungsbehörde. Der in der vorstehenden Weise errechnete Reichsmark- bzw. Kronenbetrag ist für die Durchführung der Zwangsvollstreckung massgebend. Der aus der Zwangsvollstreckung erzielte Erlös ist

von der deutschen Behörde der schwedischen Behörde, gegebenenfalls nach Abzug der Kosten (Artikel VIII des Vertrags) unverzüglich auf das Konto der Riksbank in Stockholm bei der Reichsbank in Berlin unter Angabe der ausländischen Erhebungsstelle in deutscher Währung einzuzahlen mit dem Ersuchen, für die Kosten der Überweisung den Empfänger zu belasten;

von der schwedischen Behörde der deutschen Behörde, gegebenenfalls nach Abzug der Kosten (Artikel VIII des Vertrages) unverzüglich auf das Konto der Reichsbank in Berlin bei der Riksbank in Stockholm in schwedischer Währung einzuzahlen mit dem Ersuchen, den Betrag auf das näher bezeichnete Konto des Finanzamts zu überweisen und für die Kosten der Überweisung den Empfänger zu belasten.

*Utdrag av protokoll över utrikesdepartementsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott
den 10 maj 1935.*

N ä r v a r a n d e:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden
UNDÉN, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, VENNERSTRÖM, LEO,
ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Under erinran, att Kungl. Maj:t denna dag på föredragning av chefen för finansdepartementet beslutit för sin del godkänna ett förslag till avtal mellan Sverige och Tyska riket angående handräckning i beskattningsärenden, med tillhörande slutprotokoll, och ministeriella noter, avsedda att utväxlas i samband med avtalets undertecknande, m. m.,

hemställer ministern för utrikes ärendena efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet, att Kungl. Maj:t måtte bemyndiga sändebudet i Berlin C. E. T. af Wirsén att för Sveriges del underteckna ett avtal i ämnet jämte tillhörande slutprotokoll av en mot nämnda förslag svarande lydelse ävensom förordna, att erforderlig fullmakt för undertecknandet skall i vanlig ordning utfärdas,

med hemställan tillika, att Kungl. Maj:t måtte bemyndiga sändebudet af Wirsén att i samband med undertecknandet av berörda avtal med tyska vederbörande utväxla noter enligt förenämnda förslag i ämnet.

Till vad ministern sålunda hemställt, varuti övriga statsrådsledamöter förena sig, behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall.

Ur protokollet:
Adolf Croneborg.

---

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 17 maj
1935.*

Närvarande:

**Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden
UNDÉN, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, VENNERSTRÖM, LEO,
ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.**

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anför efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena:

Sedan Kungl. Maj:t den 10 maj 1935 bemyndigat sändebudet i Berlin C. E. T. af Wirsén att för Sveriges del underteckna ett avtal mellan Sverige och Tyska riket om handräckning i beskattningsärenden med till avtalet hörande slutprotokoll ävensom att, i samband med undertecknandet, med tyska vederbörande utväxla noter i ämnet, allt i överensstämmelse med de förslag, Kungl. Maj:t tidigare samma dag godkänt, har sagda avtal med tillhörande slutprotokoll den 14 maj 1935 blivit vederbörligen undertecknat, varjämte i anslutning därtill utväxling av noter i ämnet ägt rum.

I anledning härav hemställer jag, under åberopande av vad jag den 10 maj 1935 anført vid anmälan inför Kungl. Maj:t av berörda förslag till avtal och slutprotokoll och under framhållande av att proposition i ärendet jämlikt § 54 riksdagsordningen lärer kunna avlätas utan hinder av att den för propositioners avlåtande till riksdagen i allmänhet stadgade tid gått till ända, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen att godkänna nämnda avtal och slutprotokoll.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

R. Borgström.